

vedtog Loven, var det af Hensyn til, at den gode Beliggenhed, som Færøerne havde for Hvalfangst, ikke skulde udnyttes alt for stærkt af Udlændinge, men skulde komme danske Statsborgere til gode. Dersom disse nu finder, at Aktierne ikke giver det Udbytte, de kan ønske, vil de meget let kunne realisere Aktierne og nedlægge Selskaberne. Jeg synes, som sagt, ikke, der kan være nogen Grund til at give Justitsministeren en Dispensationsret her. Hvis den bliver givet, vil jeg haabe, at den bliver benyttet med megen Forsigtighed, saa at den ikke forringer de Fordele, man ved Loven af 2. Maj 1902 søgte at skaffe den danske Befolkning.

Fr. Petersen: Det ærede Medlem har i Virkeligheden ikke fremført noget, som gør mig betænkelig ved at anbefale Lovforslaget. Jeg kan ikke indse, at Justitsministeriet kan komme til at bruge den Myndighed til at dispensere fra Bestemmelserne i Lov af 1902 om Hvalfangst ved Færøerne saaledes, at det skulde kunne blive til Skade for de danske Interesser. Det ærede Medlem har jo Ret i, at Grunden til, at vi ved denne Lov indførte en Del Bestemmelser, der ikke stod i den tilsvarende Lov af 1895, var, at vi vilde hindre, at dansk Kapital skulde oversvømmes af fremmed Kapital, og navnlig, at Nordmændene skulde saa at sige blive eneraadende med Hensyn til Hvalfangst ved Færøerne. Det var der nemlig Fare for den Gang, men nu er der slet ingen Fare for, at fremmed Kapital skal anbringes i Hvalfangst paa Færøerne, eftersom det har vist sig, at hvis man vil drive Hvalfangst, kan man med større Held gøre det mange andre Steder og nu da navnlig i Sydhavet. Men netop under disse Omstændigheder kan der være Fare for, at den danske Kapital, der er anbragt i disse Selskaber deroppe, ikke kan komme til sin Ret. Det er navnlig fra Norge, at man driver Hvalfangst i Sydhavet, og det er da særlig Markedet i Norge, som kan tænkes at byde gode Afsætningsbetingelser for Aktier i Hvalfangstelskaberne. Det er mig ogsaa bekendt, at enkelte Aktier i Øjeblikket staar til en Kurs af 275. Og det kan være naturligt, at Folk, som har saadanne Aktier, men som staar tvivlende overfor Foretagendet ved Sydpolen, ønsker at trække sig tilbage og at sælge til Nordmændene; men i samme Øjeblik vedkommende vil sælge, bliver der sagt: Det har du ikke Lov til, før dette Selskab i det hele taget har hørt op at virke paa Fær-

øerne og har afbrudt al Forbindelse med Færøerne, fordi der findes den Bestemmelse i Loven, at et Selskab ikke maa vedblive at virke deroppe, medmindre Halvdelen af Aktiekapitalen er dansk. Derved er netop den danske Kapital bundet paa en uheldig Maade. Jeg synes derfor, at det kun kan være godt, at man giver Justitsministeren Lov til at dispensere fra en saadan Bestemmelse, og jeg maa derfor vedblivende anbefale Lovforslaget.

la Cour: Jeg kan ikke se, at den sidste ærede Taler har fremført nogen som helst virkelig betydende Grund for, at vi skulde indføre en saadan Dispensation. Forholdene er daarlige ved Færøerne, og det vil sikkert være klogest at opløse Selskaberne og danne nye, og der er ingen, der kan forhindre dem i at danne Selskaber og skyde Penge ind i saadanne i Norge eller at fiske nede ved Sydamerikas Kyst. Jeg kan derfor, trods den sidste ærede Talers Oplysninger, ikke finde, at der egentlig er Grund til at give en saadan Dispensation, men det er min Overbevisning, at denne Bestemmelse heller ikke vil faa synderlig Betydning, saa det kan i og for sig være ligegyldigt, om vi vedtager Lovforslaget eller ej.

Justitsministeren (Bülow): I Anledning af de Udtalelser, der faldt fra det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (la Cour) og det ærede Medlem for 12te Kreds (Fr. Petersen), skal jeg paa det varmeste anbefale det høje Ting at vedtage det foreliggende Lovforslag. Jeg skal i saa Henseende henvise til, at Lagtinget har ønsket, at dette Forslag blev gennemført, og at Lagtinget, der kender de lokale Forhold paa Færøerne bedst, ogsaa bedst maa vide, om Lovforslaget vil være til Gavn for Færøerne. Det forekommer mig ogsaa, at de Udtalelser, der faldt fra det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds tydelig viser, at Lovforslaget vil være til Gavn for Færøerne. Det, som det ærede Medlems Udtalelser tenderede hen til, og som han ogsaa udtrykkelig udtalte, da han sidste Gang havde Ordet, var, at man kunde opløse Selskaberne og danne nye. Men nu er det netop det, Lovforslaget gaar ud paa at forhindre, at de Selskaber, der er deroppe, bliver opløste. Der er ikke Udsigt til, at nye Selskaber, som Konjunkturerne nu er, vil blive dannede. Da Loven af 1902 blev givet, var det en god, indtægtbringende Forretning at drive Hvalfangst